

της, διότι, δυσπιστούσα, νομίζει ότι διαβλέπει και υπό την εκδήλωσιν του θλιβερού αυτού καθήκοντος πραγματοποιούμενον τὸ ἀκοίμητον ἰδεώδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως: τὴν ματαίωσιν τῶν συνεδριάσεων. Καὶ τοῦτο ἐκφράζει διὰ τοῦ κ. Πετρίτση ῥίπτουσα κατὰ πρόσωπον τῶν Δεληγιαννικῶν τὰ ἑξῆς: Ἡμεῖς σεβόμεθα τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, σεῖς τὴν ἐμπορεύεσθε!,,

Ἄλλ' ἡ ἀνησυχία μετεδόθη πλέον γενικευθεῖσα· ἄλλοι ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀναχωροῦσι σιωπηλοί, ἄλλοι θορυβῶδως διαμαρτυρούμενοι, ὡς ὁ κ. Κρεστερίτης καὶ ὁ Ζυγομαλάς· ὀλίγοι δὲ παραμένουσιν. Ἀμηχανία ἐπικρατεῖ, καὶ θόρυβος μεταξὺ Προεδρείου καὶ Κυβερνητικῶν καὶ τῆς ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ θύραις ἀντιπολιτεύσεως. Ἐδῶ φρονοῦσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ διακοπὴ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος εἶδησις, ὡς νὰ ἀνηγγέλλοντο ἐπισήμως, ὡς ὁ θάνατος, καὶ τὰ ψυχορραγήματα, ἐκεῖ φέρουσιν ἐνστάσιν μὴ ἀπαρτίας, καὶ ὁ κ. Χατζόπουλος ἀπὸ τοῦ βήματος λέγει ὅτι ἐν τοιαύταις περιστάσεσι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διαφωνία, προκαλοῦσα δυσάρεστους παρεξηγήσεις, καὶ ὅτι δὲν κινδυνεῖ ἡ πατρίς διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀναβολή.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἀμηχανία ἐπιτεινομένη κινεῖ τὴν παραλύσαντα χεῖρα τοῦ Προέδρου ἐπὶ τοῦ κώδωνος, ὅστις κρούμενος, διαλύει καὶ τὴν ἀδιάλυτον συμπολίτευσιν.

Πέμπτη, 27 Ἰανουαρίου

Ἡ σημαία κυματίζει ἐπὶ τοῦ βουλευτηρίου, προσέρχονται περὶ τὴν τρίτην ὥραν οἱ ὑπουργοί, τοῦ κ. Καλλιγᾶ κρατοῦντος παχειὰν δέσμη ἐγγράφων, ἀλλὰ συνεδρίασις δὲν γίνεται. Τὰ θρανία κενά. Οἱ μὲν τῶν κκ. βουλευτῶν συνωθοῦνται περὶ τὴν κλίνην τῆς ὑγείας τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, οἱ δὲ περιδιαβάζουσιν εἰς τὴν μουσικὴν.

Κουτρούλης

~~~~~

ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Χθὲς βράδῳ ἦτο θέατρο μεγάλο 'στὸ Παλάτι, τρεχάματα καὶ κινήσις σὲ σάλαις καὶ κουζίνας, ἀτμόσφαιρα μ' ἀρώματα καὶ ὁμορφιαῖς γεμάτη, μὲ θεατρίνους εὐγενεῖς καθὼς καὶ θεατρίνας. Καὶ δὲ του πιά τὰ Γαλλικὰ καὶ ἡ κοκταρία, .. τί ἀγαπᾷ ὁ κύριος; τί θέλει ἡ κυρία;

Μόνον ἐγὼ δὲν ἤμουνα 'στοῦ Παλατιοῦ τὴ σάλα, μόνο σ' ἐμὲ δὲν ἐγινε προσκλήσεως τιμῆ· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θ' ἀνεβῶ τοῦ Παλατιοῦ τὴ σάλα, ἂν κ' εἰς αὐτὸ τὸ θέατρο δὲν βάλουν πληρωμὴ. Εἰς ὅλα τὰ θεάματα ὅλοι πληροῦν κατὶ... γιὰτί λοιπὸν ἐλεύθερα νὰ 'μπαίνουν 'στὸ Παλάτι;

"ὦ! βάλλετε μιὰ πληρωμὴ εἰς τὰ θεάματά σας, γιὰ νὰ τὰ βλέπουμε κ' ἐσεῖς οἱ μὴ προσκεκλημένοι· δεχθῆτε νὰ καθίσουμε μιτὴ στιγμὴ κοντὰ σας, ἀφήστε νὰ γελάσουμε καὶ οἱ προγεγραμμένοι. Ἀφήστε νὰ 'μιλήσουμε 'στ' αὐτὶ τοῦ βασιλεῖα μας, ἐσεῖς μὲ τὴν εὐγένεια, κ' ἐμεῖς μὲ τὸν παρᾶ μας.

Ἐσεῖς διασκεδάζετε μαζί τὸ χρόνο ὅλο, χορεύετε καὶ πίνετε καὶ τρῶτε 'στὰ γερά· μόνον ἐσεῖς θὰ παίξετε μὲς 'στὸ Παλάτι ῥόλο; ἀφήσατε νὰ παίξουμε κ' ἐμεῖς καμμιά φορὰ. "ὦ! τὸ Παλάτι καὶ γιὰ μᾶς ἐλεύθερο ἄς μείνῃ. γινηθε σεῖς οἱ θεαταί, κ' ἐμεῖς οἱ θεατρίνοι.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 440)

— Δὲν σημαίνει τίποτε, φίλε μου Σκιαχτι, τῷ εἶπεν, ὅτε ἐτελείωσεν. Ἐγὼ ἐννοεῖς δὲν εἶμαι ἀδιάκριτος, ἀλλ' εἶμαι περίεργος μόνον. Σοῦ ἔφερα λογὸν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὄχι διὰ παίραξιν, ἀλλ' ἀπὸ συμπάθεινα. Μὴ φοβῆσαι τίποτε ἀπὸ ἐμέ.

— Ἀπὸ κανένα ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι, ἀπάντησεν ὁ Σκιαχτι, κενώσας καὶ ἄλλο ποτήριον.

— Ἐτσι σὲ θέλω καὶ ἐγὼ, φίλε μου· ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς τολμηροὺς ἀνθρώπους.

— Ὀλίγον μὲ μέλει, ἂν μὲ ἀγαπᾷς ἢ δὲν μὲ ἀγαπᾷς, εἶπεν ὁ Σκιαχτις.

Ἐκεῖνος ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ καθ' ἑαυτὸν ὅτι ὁ Σκιαχτις ἦτον ἰσχυρότερος ἑαυτοῦ. Εἶχεν ἐπιδείξει τοσαύτην

τέχνην καὶ ἀταραξίαν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, εἰς ἣν τὸν εἶχεν ὑποβάλει ὁ Μαῦρος, ὥστε οὗτος τὸν ἐθαύμασεν εὐλικρινῶς. Ἄλλ' οὐχ ἦττον τὸ ἀφρικανικὸν αὐτοῦ ἐνστικτὸν τὸν ἐβίαζε νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὑπεροχὴν καὶ νὰ μὴ καταβάλλῃται εὐκόλως.

— Ἄλλο τόσον μὲ μέλει καὶ ἐμέ, εἶπεν ὁ Μαῦρος. Τί νομίζεις ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς ἐδῶ μὲ καμμίαν ἀρσενικὴν γρατῆν; Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὴν Βενετιάν, εἶμαι ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν.

— Καὶ ἐγὼ δὲν εἰζεύρω ἀπὸ ποῦ εἶσαι, ἀπάντησεν ὁ Σκιαχτις.

— Λοιπὸν θὰ εἶπῃ ὅτι τὰ ἔχεις χαμένα, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Χαμένα τὰ ἔχεις ἐσὺ, Μαῦρε, εἶπεν ὁ Σκιαχτις ἐκτοξεύσας πρὸς αὐτὸν ὀργίλον βλέμμα.

Ἐκεῖνος ἔλαβε καιρὸν νὰ σκεφθῇ ὅτι πιθανῶς ἐμελλε νὰ ἐτραχυνθῇ ἡ φιλονεικία, καὶ ἐφοβήθη μήπως κινδυνεύσῃ νὰ ναυαγήσῃ ἡ ἐπιχείρησις, δι' ἧς εἶχε στρατολογήσει τὸν Σκιαχτιν. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς πραότητος.

— Δὲν ἤλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ μαλώσωμεν, Σκιαχτι, εἶπε μειδιῶν. Ἐννοεῖς ἂν δὲν ἦτον σπουδαία ὑπόθεσις, δὲν θὰ σὲ προσκαλοῦσα.

— Ὅσοτερα; εἶπεν ὁ Σκιαχτις προβλέπων αὐτὸν ἀτενῶς.

Παλατιανοί μου κύριοι, τί θέλετε νά παίξω ;
τὸν εὐγενῆ παράσιτον, τὸν εὐφυᾶ, τὸν βλάκα ;
μὴ θέλετε ἐγκώμια Πινδαρικά νά πλέξω,
ἴσῃς νέαις ντουαλέταις σας καὶ ἴστα κομψά σας φράκα ;
Τί θέλετε ; . . εἰπήτέ μου, κί' ἀμέσως νά τὸ κάνω . . .
κανένα δὲν ἐπιθυμῶ καθόλου νά πικραίνω.

Εἰς ῥοδοδάφναις, βασιλεῦ, ἀμέριμνος κοιμήσου,
μὲ τῆ ἰδικῆ σου δύναμι τὸ κράτος πάει πρῖμα,
μὴ τόσο πιά σκοτιζέσαι καὶ σὺ κί' οἱ σύμβουλοι σου,
κί' ἡ εὐτυχία κί' ὁ παρᾶς μᾶς πῆρε κατὰ βῆμα.
Μ' ὅλα τὰ κράτη εἴμεθα καὶ σύμμαχοι καὶ φίλοι,
καὶ ὁ Σουλτάνος Ὀσμανῆ εἰς ὅλους μας θά στείλῃ.

Ἦ ! τί ὠραῖοι Αὐλικοί, τι ὄμορφοι σπαθάτοι !
ὦ ! πῶς ταιριάζουν εἰς αὐτοὺς γαλόνια καὶ φτερά !
Παλληκαράδες σάν κί' αὐτοὺς δὲν ἔχουν τᾶλλα κράτη.
πῶ ! πῶ ! κί' ἂν πολεμήσουμε κί' ἐμεῖς καμμιὰ φορά !
Εἰς τελετὰς καὶ εἰς χοροὺς καθεὶς τοὺς καμαρόνει,
σ' ὅλους ἰξίζεει στρατηγῶν δλόχρυσο γαλόνι.

Σᾶς χαιρετῶ, Ὁμογενεῖς, καὶ σᾶς, ὦ Φαναριῶται !
Τὴν πρόσδον τοῦ ἔθνους μας καθέννας σας γυρεύει,
ὅλοι μεγάλοι, τίμιοι, κί' ἀθῶοι πατριῶται,
κανέννας δὲν μᾶς ἀπατᾶ, κανέννας δὲν μᾶς κλέβει
Κανεὶς δὲν λέγεται πτωχὸς ἴστο πλούσιό μας γένος,
καὶ εἶναι ὅλος ὁ λαὸς κατενθουσιασμένος.

Τί ἀρετή, τί αἴσθημα γενναίων βασιλεύει !
ἀκούεται τριγύρω μας ἀγγέλων μουσική
τὸ ὄνειρον τοῦ Πλάτωνος ἀρχίζει ν' ἀληθεύῃ,
καὶ πολιτεία γίνεται ἐδῶ ἰδανική.

Ὅλος χαρὰ ὁ βασιλεὺς, χαρὰ κί' οἱ Αὐλικοί του,
γλῆντᾶ καὶ ἡ εὐγένεια καὶ ὁ λαὸς μαζί του.

Ἔ ! πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ ζαχαρένια γλῶσσα,
Παλατιανοί μου κύριοι ; . . ἂν θέλετε καὶ ἄλλα,
εἴμ' ἔτοιμος νά σᾶς εἰπῶ ἀκόμη ἄλλα τόσα,
ἂν προσκληθῶ στοῦ Παλατιοῦ τὴν τιμημένη σάλα.
Τοῦ θεατρῖνου δῶστέ μου τὴν κόθορον νά βάλλω,
καὶ πάντοτε ὑπόσχομαι πῶς τέτοια θά σᾶς ψάλλω.

Σουρῆς.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

(Παραλειπούμενα).

Ὅταν ἀναλογισθῇ τις τὸ ἀθῶοτικὸν ἀποτέλεσμα τῶν
τριῶν δικῶν, τοῦ Χαρτοσήμου, τοῦ Ἐλλείμματος, καὶ τῶν
Καυμέδων, τὰ ἐξοδα ὅπερ ἐστοίχισεν ἢ ἐπὶ διετίαν αὐτῆ
συντάραξις ὅλης τῆς Δικαιοσύνης, συνάγει τὸ συμπέρασμα
ὅτι ὄχι μόνον ὁ Βελεντζᾶς, ἀλλὰ καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία
συνετέλεσεν εἰς αὐξήσειν τοῦ ἐλλείμματος.

Δικαζομένον τῶν Καυμέδων εἰς χωροφύλαξ ἔκαμνε τὸν
μεγαλειότερον θόρυβον.

Ὁ Πρόεδρος : Ἐσὺ χωροφύλαξ, πῶς βαδίζεις ἔτσι ; σᾶς
ἔχουν βαλεὶ διὰ τὴν τάξιν ! !

Ἡρώτουν :

— Καὶ ποῦ ταξιδεύει τώρα ἡ Ἰωλκὸς τοῦ Βελεντζι-
κοῦ δράματος ;

— Εἰς τὰ Βουρλά τῆς Σμύρνης.

— Θὰ σὲ ἀφήσω δι' ὀλίγην ὥραν νά με περιμένῃς ἐδῶ.
— Καὶ ποῦ θὰ ὑπάγῃς ;
— Θὰ ὑπάγω νά εὐρῶ τὸν ἀρχηγόν, τὸν κόμητα Σα-
νοῦτον.

— Μακρὰν ἀπ' ἐδῶ ;
— Ὅχι πολὺ μακρὰν. Ἐπειτα σοὶ τὸ προεῖπα ὅτι
ἔστειλα νὰ σ' ἀφήσω μόνον δι' ὀλίγην ὥραν.
— Δὲν ἐνθυμοῦμαι.
— Καὶ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ μεταξύ ὁ Καρτάτσος μὲ δύο τρεῖς
ἄλλους, εἰπέ τους νά περιμένουν καὶ ἔφθασα.
— Καλὰ.

— Πίε ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλ' ὄχι ὅμως πολὺ. Σοὶ εἶπα ἔ-
χομεν σπουδαίαν ἐργασίαν ἀπόψε, θὰ κάμῃς τὴν τύχην σου.
— Στόν διάβολον ! ἐμορμούρισεν ὑπούλως ὁ Σκιαχτής.
Ὁ Μαῦρος ἠγέρθη καὶ ἠτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ. Αἴφνης ὁ
Σκιαχτής ἐκινήθη βιαίως καὶ τὸν συνέλαβεν ἐκ τοῦ ὤμου
λίαν σφοδρῶς.

— Μαῦρε, μήπως μ' ἔφερες ἐδῶ διὰ νά με ψάξῃς, καὶ
πάγεις νά με προδώσῃς εἰς τὸν Σανοῦτον ; Ποῶς εἰξεύρει
ποῖαν ἀμοιβὴν θὰ λάβῃς τὴν προδοσίαν σου.
— Ἐτρελάθης Σκιαχτή, ἀπάντησεν ὁ Μαῦρος. Ἄν ἤθε-
λα νά σὲ προδώσω δὲν θὰ σ' ἔλεγα ὅτι ὑπάγω νά εὐρῶ τὸν
Σανοῦτον. Ἐπειτα ὁ Σανοῦτος εἰξεύρει ἐπάνω κάτω τὰ
κατὰ σέ.

— Βίξεύρει ; εἶπεν ὁ Σκιαχτής προηθεῖς.

— Μὴ σὲ μέλη, εἰξεύρει ὄχι πολλὰ πράγματα, καὶ δὲν
θέλει τὸ κακόν σου.

— Ἔτσι ; εἶπεν ὁ Σκιαχτής.

— Καὶ ὅσον δι' ἀμοιβήν, σοὶ εἶπα, νομίζω, ὅτι ὁ Μαῦ-
ρος δὲν εἶναι ἀπ' ἐκείνους ὅπου πωλεῖ τὰ μυστικά του διὰ
χρήματα.

Ὁ Σκιαχτής ἀρῆκε τὸν Μαῦρον ἐλεύθερον καὶ οὕτως
ἔξῃλθε.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

ΕΝ Τῷ ΝΑῶ.

Ἡ Αὐγούστα εἶχε νομίσει ὅτι ὁ Σανοῦτος θὰ εἰσῆρχετο
εἰς τὸν περίβολον τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ διὰ τῆς
μεγάλῃς πύλης, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὑπὸ τῆς ἡγουμένης
δοθείσης ἐντολῆς εἰς τὴν θυρωρόν, ἵνα τῷ ἀνοιξῇ οἰανδή-
ποτε ὥραν τῆς νυκτός. Ἄλλ' οὕτως, ἀδῆλον ἂν παρὰ τῆς
ἡγουμένης εἶχεν ἀπολαύσει τὴν εὐνοίαν ταύτην ἢ ἀλλαχό-
θεν ἐπορίσθη αὐτὴν, εἶχεν ἀποκτήσει κλειδὰ τινὰ τῆς μι-
κρᾶς πύλης, καὶ ἠδύνατο νά εἰσερχηται εἰς τὸ μοναστή-
ριον ὅποτε ἤθελεν. Ἄλλως δέ, αὐτόθι εἶχεν ἐγκαταστήσει
ἀπὸ δύο ἡμερῶν τῆς δύο αὐτοῦ φίλας Φουρτοῦναν καὶ Πρό-
νοϊαν, ἡ δὲ Αὐγούστα ἠγνόει τοῦτο, διότι εἶχεν αὐστηρῶς
ἀπαγορευθῆ πρὸς τὴν Φηλικιτὴν νά ἀκριτομυθῆ πρὸς αὐ-